

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 1Csp/10/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8220200454
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2020:8220200454.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Romanom Lajošom, v spore žalobcu: mBank SPÓLKA AKCYJNA, Senatorska 18, Warszawa, 00-950, Poľská republika, IČ: 001254524, podnikajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom organizačnej zložky mBank S.A., pobočka zahraničnej banky, Pribinova 10, 811 09 Bratislava, IČO: 36 819 638, právne zastúpeného: Bartošík Šváby s.r.o., BBC V block A, Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava, IČO: 35 929 049 proti žalovanej: M. P., Z.. X.X.XXXX, Č. Č.. XXXX/XX, XXX XX X., právne zastúpenej: Mgr. Marcelom Kandrikom, advokátom, Grešova 7, 080 01 Prešov, o zaplatenie 1 395,73 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1 022,81 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1 022,81 Eur od 30.11.2011 do zaplatenia, to všetko v splátkach vo výške 50,- Eur mesačne splatných vždy k poslednému dňu kalendárneho mesiaca počnúc mesiacom, kedy nadobudne rozsudok právoplatnosť s tým, že v prípade omeškania sa so splatením čo i len jednej splátky, žalovaná stráca výhodu splátok a celý dlh spolu s príslušenstvom sa stáva splatným.

II. V prevyšujúcom rozsahu žalobu z a m i e t a .

III. Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov konania právo.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Prešov 11.3.2013 domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 1 395,73 Eur spolu so zmluvným úrokom vo výške 16,50% ročne od 4.5.2010 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 4.5.2010 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca so žalovanou uzatvoril zmluvu o poskytnutí hotovostného úveru „mPôžička“ reg. č. zmluvy XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX (ďalej len „zmluva o úvere“) na základe ktorej žalovanej poskytol hotovostný úver úročený sadzbou vo výške 16,50% ročne. Žalovaná sa dostala do omeškania so zaplatením istiny v sume 1 395,73 Eur k 3.5.2010. Z dôvodu omeškania žalovanej žalobca od zmluvy o úvere odstúpil.

3. Okresný súd Prešov pred postúpením veci vydal platobný rozkaz č. k. 16Ro/88/2013-30 z 24.6.2013, ktorý žalovaná napadla odporom, v dôsledku čoho bol platobný rozkaz zrušený.

4. Žalovaná v podanom odpore proti platobnému rozkazu z 2.9.2013 vzniesla vo veci námietku premlčania. Uplatnený zmluvný úrok považovala za rozporný s dobrými mravmi. Namietala nedoručenie odstúpenia od zmluvy ako aj ďalšie formálne nedostatky podanej žaloby. V podaní z 19.2.2014 vzniesla okrem iného aj námietku miestnej nepríslušnosti. Vzhľadom na to bola vec bez rozhodnutia 19.6.2014

postúpená na prejednanie Okresnému súdu Bardejov. V podaní zo 4.6.2020 žalovaná zotrvala na vznesenej námietke premlčania.

5. Žalobca v podaní z 22.8.2014 odmietol námietku premlčania uplatneného nároku s poukazom na § 397 Obchodného zákonníka. Odstúpenie od zmluvy zo 4.10.2011 bolo žalovanej doručené 28.10.2011. K nároku samotnému tvrdil, že úver bol kontokorentným úverom, pri ktorom dlžník platil úroky len z čerpaných prostriedkov úveru a nie z kladného zostatku na úverovom účte. Predmetom konania je istina pohľadávky, ktorá vyplýva z výpisu z účtu a pozostáva z pohybov na účte v dôsledku jeho čerpania, pripočítaných úrokov z úveru v zmysle bodu 6.5 zmluvy o úvere a zo splátok, prípadne automatických splátok úveru, ako aj poplatkov v zmysle sadzobníka poplatkov. Počas celého zmluvného vzťahu čerpala žalovaná sumu 1 735,73 Eur (ostatné pohyby predstavujú debetné operácie) a celkovo na splatenie úveru zaplatila sumu 712,92 Eur. Tvrdil tak, že nesplatený zostatok úveru predstavuje sumu 1 395,73 Eur. V ďalšom poukázal na to, že zmluva o úvere je absolútnym obchodom aj keď v danom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu a preto má nárok na zaplatenie úrokov v zmysle bodu 5.1 zmluvy. Poukázal na § 13 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), podľa ktorého ak spotrebiteľ uplatní právo na odstúpenie od zmluvy, je povinný zaplatiť veriteľovi istinu a úrok z tejto istiny odo dňa, keď sa spotrebiteľský úver začal čerpať. V podaní z 28.9.2018 navrhol možnosť, aby žalovanú sumu žalovaná zaplatila v splátkach po 100,- Eur mesačne. V podaní z 22.6.2020 ďalej dopĺňal právnu argumentáciu k nutnosti aplikácie Obchodného zákonníka s poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžo 258/2009 z 31.3.2010 a sp. zn. 5Obo/86/2005 zo 6.10.2005. Rovnako poukázal na nemožnosť aplikácie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.4.2015 a to vychádzajúc z princípu zákazu retroaktivity. Mal za to, že žalobca pri uzatváraní zmluvy a takisto pri uskutočňovaní právnych úkonov súvisiacich so zmluvou postupoval v súlade s platným právnym stavom a nemohol kvalifikovane predpokladať, že sa tento zmení a ani to, akým spôsobom sa tento stav zmení. V čase uskutočnenia právneho úkonu, ktorým žalobca odstúpil od zmluvy totiž ešte nebolo predmetné ustanovenie Občianskeho zákonníka účinné.

6. Dodatkom č. 2 k Rozvrhu práce Okresného súdu Bardejov na rok 2020 došlo s účinnosťou k 8.1.2020 k zmene zákonného sudcu, ktorým bol vo veci vydaný tento rozsudok.

7. Uznesením Okresného súdu Bardejov č.k. 3C/107/2013-343 z 15.1.2020 bol daná vec vylúčené na samostatné konanie, ktoré začalo byť vedené pod sp. zn. 1Csp 10/2020.

8. Žalobca na výzvu súdu cestou svojho právneho zástupcu podaním z 3.4.2020 a žalovaná cestou svojho právneho zástupcu podaním zo 4.6.2020 súhlasili s rozhodnutím o veci bez nariadenia pojednávania podľa § 177 ods. 2 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „C.s.p.“). Súd vzhľadom na obsah dovtedy vykonaného dokazovania a poskytnutie adekvátnych príležitostí pre uplatnenie prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany obom stranám konania dospel k záveru, že pre rozhodnutie o veci nie je potrebné vykonať ďalšie pojednávania a preto 14.7.2020 oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu najmenej 5 dní pred vyhlásením rozsudku a následne vo veci 21.7.2020 vyhlásil toto meritórne rozhodnutie.

9. Za účelom meritórneho posúdenia uplatneného nároku bolo vo veci vykonané dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými stranami do spisu, hlavne odstúpením o zmluvy zo 4.10.2011 spolu s dôkazom o jeho doručovaní, zmluvou o úvere zo 4.12.2008, výpisom z obchodného registra žalobcu, výpisom z účtu č. XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX, Obchodnými podmienkami poskytovania hotovostného úveru mPôžička v mBank, sadzobníkom poplatkov a ostatným obsahom spisu, pričom z vykonaného dokazovania bol vo veci zistený tento skutkový a právny stav.

10. Podľa bodu 1.3 zmluvy o úvere sa žalobca, v slovenských korunách zaviazal poskytnúť žalovanému hotovostný úver v maximálnej výške 50 001,- Sk (1 659,73 Eur) a to na obdobie 60 mesiacov, ktoré začína plynúť v deň pripísania finančných prostriedkov. Konečná splatnosť úveru je 4.12.2013. Podľa bodu 1.6 zmluvy o úvere výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (ďalej len „Harmonogram splátok“) sú uvedené v Prílohe 1 tejto zmluvy a sú vypočítané za predpokladu, že na Účte pre mPôžičku (ďalej len „Účet pre mPôžičku“). Dlžník berie na vedomie, že výška úroku v Harmonograme splátok sa môže meniť, nakoľko závisí od výšky zostatku finančných prostriedkov na Účte pre mPôžičku

a od výšky úrokovej sadzby. Podľa bodu 1.7 zmluvy o úvere úver je splácaný v mesačných splátkach (ďalej len „Splátka“) v súlade s výpočtom splátok stanoveným v Harmonograme splátok na účet XXXXXXXXXXXX/XXXX zriadený pre splácanie mPÔŽIČKY (ďalej len „Účet pre mPôžičku“). Dlžník berie na vedomie, že výška úroku v Harmonograme splátok sa môže meniť, nakoľko závisí od výšky zostatku finančných prostriedkov na Účte pre mPôžičku a od výšky úrokovej sadzby. Ročná percentuálna mierna nákladov bola uvedená vo výške 17,81% a celkové náklady spojené s úverom boli vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy vo výške 2 450,- Eur (73 808,77 Sk). Priemerná hodnota RPMN bola uvedená vo výške 19,29 Eur. Zmluvné strany sa dohodli, že úver bude úročený pohyblivou úrokovou sadzbou 16,50% ročne. Podľa bodu 8.2 zmluvy o úvere omeškanie Dlžníka s úhradou ktorejkoľvek splatnej pohľadávky mBank vyplývajúcej z tejto zmluvy alebo porušenie akejkoľvek povinnosti Dlžníka vyplývajúcej z tejto zmluvy oprávňuje mBank k tomu, aby odstúpila od tejto zmluvy podľa podmienok uvedených v článku 9 tejto zmluvy, alebo vyhlásila okamžitú splatnosť a vyzvala Dlžníka na zaplatenie celého Úveru aj s príslušenstvom v deň určený vo výzve. Podľa bodu 9.3 zmluvy o úvere mBank môže odstúpiť od zmluvy s okamžitou účinnosťou a/alebo vyhlásiť okamžitú splatnosť Úveru spolu s úrokom, poplatkami a iným príslušenstvom vyplývajúcim z tejto zmluvy, a/alebo prijať akékoľvek ďalšie opatrenia podľa tejto zmluvy smerujúce k úhrade svojich splatných pohľadávok voči Dlžníkovi v prípade ak Dlžník nezabezpečí v Deň splátky prostriedky na Účte pre mPôžičku vo výške umožňujúcej vykonanie úhrady Zrážanej čiastky bez toho, aby došlo k nepovolenému zápornému zostatku na Účte pre mPôžičku.

11. V zmysle doloženej prílohy zmluvy o úvere označenej ako Harmonogramu splátok - mPôžička, v prípade plného čerpania úveru bola žalovaná zaviazaná uhradiť 60 mesačných splátok v sumách po 40,80 Eur (t. j. 1 229,25 SK),.

12. Písomným odstúpením od zmluvy zo 4.10.2011 žalobca s odkazom na § 506 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov odstúpil od zmluvy o úvere a v súlade s bodom 2.3.5 Obchodných podmienok poskytnutia hotovostného úveru. Odstúpenie od zmluvy bolo podľa doloženej doručky žalovanej doručené 28.11.2011.

13. Z výpisu z účtu č. XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX z 3.7.2012 bolo zistené, že žalovaná čerpala 9.12.2008 sumu 1 659,70 Eur, 29.4.2009 sumu 40,- Eur a 22.3.2010 sumu 36,03 Eur.

14. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

15. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrými mravom.

16. Podľa ustanovenia § 48 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

17. V zmysle § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

18. Podľa § 53 ods. 1 a 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa(ďalej len “neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

19. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v

neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 102/2014 Z. z. účinného od 1.4.2015, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

21. Podľa ustanovenia § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bezprávneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

22. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

23. V zmysle ustanovenia § 458 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada. S predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať aj úžitky z neho, pokiaľ ten, kto obohatenie získal, nekonal dobromyseľne.

24. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení platnom v čase vzniku omeškania, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu

26. Podľa § 261 ods. 6 písm. d/ zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, sa treťou časťou Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov spravujú záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere (§ 497).

27. Podľa § 497 obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

28. Podľa § 1 ods. 1 a 3 zákona č. 258/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Zákon sa nevzťahuje na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu; tým nie je dotknuté ustanovenie § 3 ods. 6.

29. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

30. Podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

31. Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

32. Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

33. Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

34. Tunajší súd poukazuje na to, že Slovenská republika je od 1.5.2004 členskou krajinou EÚ a preto je aj v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka povinnosťou súdu vzhľadom na charakter právneho vzťahu medzi účastníkmi, ktorý je založený spotrebiteľskou zmluvou, ex offo poskytnúť žalovanej ochranu ako slabšej zmluvnej strane, a to aj za situácie, že by vtedy účinná právna úprava úplne neimplementovala smernicu č. 93/13/EHS z 5.04.1993 o nekalých obchodných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pre Slovenskú republiku ako členský štát EÚ už platil primárne záväzok aplikovať komunitárne právo, ktoré aj v prejednávanej veci je uplatniteľné (čl. 10 ZES).

35. V danej veci medzi stranami sporu uzavretá zmluva úvere spĺňa nielen typové znaky zmluvy o úvere, ktorá je ako absolútny obchod upravená v tretej časti Obchodného zákonníka, ale aj všetky pojmové znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere vymedzené v § 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Uvedený zákon je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku ako aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku zákonom lex specialis. Predložená zmluva je štandardnou formulárovou zmluvou, nakoľko bola pre žalovanú ako spotrebiteľku vopred pripravená na predtlačenom formulári bez možnosti dojednávať obsah zmluvy alebo jej zmeny.

36. Pre právne posúdenie v danej veci bolo podstatné určiť, ktorý z právnych predpisov (a aký právny režim z nich plynúci) je potrebné použiť pre posúdenie dôsledkov odstúpenia od zmluvy o úvere uzavretej 4.12.2008. Ustanovenie § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka (predtým ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka) nadobudlo účinnosť jeho prijatím, t.j. dňom 1.1.1992 a zaviedlo prioritu použitia Obchodného zákonníka na vzťahy zo zmlúv o úvere bez ohľadu na účastníkov zmluvného vzťahu. Zakotvilo, že tretia časť Obchodného zákonníka sa má pri zmluve o úvere vzťahovať ako na podnikateľov, tak aj na nepodnikateľov, ktorými môžu byť ako fyzické osoby tak aj neziskové organizácie poskytujúce verejnoprospešné služby. Avšak neskorším zákonom č. 150/2004 Z.z. účinným od 1.4.2004 boli do Občianskeho zákonníka inkorporované ustanovenia § 52 až 54 vo vyššie citovanom znení, ktoré zaviedli osobitný právny režim pre spotrebiteľské zmluvy uzatvárané medzi dodávateľmi a spotrebiteľmi. Táto právna úprava je teda voči § 261 ods. 4 Obchodného zákonníka nielen právnou úpravou neskoršou (lex posterior derogat legi priori), ale aj právnou úpravou špeciálnou (lex specialis derogat legi generalis), ktorej aplikácia má pri spotrebiteľských právnych vzťahoch prednosť pred právnou úpravou záväzkových vzťahov podľa Obchodného zákonníka. Preto sa na právny vzťah žalobcu a žalovanej vzťahujú aj napriek zákonnej úprave úverovej zmluvy v § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách uvedené v Občianskom zákonníku v §§ 52-54 Občianskeho zákonníka, ktoré zaviedli do nášho právneho poriadku inštitút tzv. spotrebiteľských zmlúv v súlade s čl. 69 až 71 Asociačnej dohody, ktorá vstúpila do platnosti 1. februára 1995, a ktorou sa Slovenská republika zaviazala, že vyvinie úsilie na zabezpečenie postupnej zlučiteľnosti jej právnych predpisov s predpismi Európskej únie. Spotrebiteľské právo má teda povahu špeciálnej právnej úpravy, a to hlavne zákon o ochrane spotrebiteľa a rovnako tak aj Občiansky zákonník. K obdobným záverom dospeli i najvyššie súdne authority (pozri rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3MCdo/14/2014 z 21.4.2015, sp. zn. 4MCdo/17/2014 z 26.11.2015, sp. zn. 8MCdo 87/2017 zo 14.9.2017, sp. zn. 3Cdo/87/2017 zo 14.9.2017 a sp. zn. 8Cdo/119/2017 z 29.5.2018 ako aj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 194/2016 z 12.4.2016). V obchodnom zákonníku je síce zmluva o úvere upravená ako absolútny obchod bez ohľadu na povahu účastníkov, avšak keď ide o úver poskytovaný spotrebiteľovi na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania je potrebné prednostne aplikovať občianskoprávne predpisy, keďže spotrebiteľské právo je aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku špeciálnym právom a má teda prednosť.

37. K aplikácii § 261 ods. 6 písm. d), § 344 a nasl. a § 497 a nasl. Obchodného zákonníka na spotrebiteľské zmluvné vzťahy možno pristúpiť len v limitoch daných § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý aj k dátumu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, aj k dátumu účinnosti odstúpenia od zmluvy stanovoval obmedzenie, podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od ustanovení Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa. Ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka je pomerne náročné na dodávateľov a významne chráni spotrebiteľov. Treba však dodať, že ak sa neberie do úvahy výber druhu úveru a podpis, tak spotrebiteľ takmer žiadnym spôsobom na koncipovaní zmluvy neparticipuje. Preto sa dá plne pochopiť pomerne silná ochrana spotrebiteľov, ktorú slovenský zákonodarca zakotvil v ustanovení § 54 Občianskeho zákonníka. Faktická nerovnosť medzi dodávateľom a spotrebiteľom pri vzájomnej kontraktácii je zjavná (čo do vyjednávacej pozície a informovanosti) a viaceré rozhodnutia súdneho dvora na to poukazujú (napr. rozsudok C-168/05 Mostaza Claro, bod 25, 26, 27, C-618/10 Banco Espanol).

38. Spotrebiteľia s dôverou v objektívne právo očakávajú, že zmluvné podmienky koncipované v rámci štandardnej typovej zmluvy ich nezaväzujú, pokiaľ sú nevýhodnejšie oproti právnej úprave podľa Občianskeho zákonníka (princíp právnej istoty, dôvery v objektívne právo). Ide o akúsi jednostrannú kogentnosť ustanovení Občianskeho zákonníka v záujme vyššej ochrany pri štandardných typových zmluvách (porov. Kristián Csach, Štandardné zmluvy, Vydavateľstvá Aleš Čeněk). Uvedené je potrebné vzťahovať i na právnu úpravu odstúpenia od zmluvy v Občianskom zákonníku, ktorá je pre spotrebiteľa výhodnejšia oproti právnej úprave v Obchodnom zákonníku. Dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitá anomália medzi právnymi poriadkami (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy, dvojaká právna úprava zmluvných pokút a pod). Aplikčná prax síce ukazuje, že aj takýto stav môže dlhodobo fungovať (od 1.1.1992), avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na odstúpenie od zmluvy, plynutie času a jeho dôsledky vrátane premlčania, a teda v typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi biznismenmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre spotrebiteľov výhodnejšia (porov. tiež 5MCdo 20/09, rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 6Co 26/12). V bežných medziľudských vzťahoch použitie podnikateľského práva na spotrebiteľský vzťah môže s nepochopením a v rozpore s princípom právnej istoty narážať na dôveru spotrebiteľov, že na nich dopadá občianske a nie podnikateľské právo.

39. Vo vzťahu k žalobcom nastolenej polemike o neústavnosti aplikácie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom po odstúpení od zmluvy, t.j. v znení zákona č. 102/2014 Z. z., novelou ktorou mal podľa žalobcu sám zákonodarca pripustiť, že na niektoré spotrebiteľské zmluvy sa mali aplikovať normy obchodného práva súd zastáva názor, že jej zmyslom bolo explicitne vyjadriť prioritu použitia Občianskeho zákonníka pre oblasť spotrebiteľských vzťahov a usmerniť dovtedajšiu nejednotnosť aplikácie vzájomne si konkurujúcich právnych noriem. Aj v zmysle dôvodovej správy k tejto novele jej zámerom bolo dosiahnuť to, že v prípade ak spotrebiteľská zmluva bude uzatvorená podľa ustanovení Obchodného zákonníka, tak okrem vymedzenia zmluvného typu a jeho podstatných náležitostí sa na všetko ostatné bude vzťahovať Občiansky zákonník. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veciach vedených pod sp. zn. 3MCdo/12/2014 a sp. zn. 8 MCdo/13/2014 k otázke, či premlčanie v spotrebiteľskom vzťahu vzniknutom pred 01.01.2008 sa má posudzovať podľa ust. Obchodného alebo Občianskeho zákonníka dospel k záveru o aplikovateľnosti § 52 ods. 2 vety tretej Občianskeho zákonníka aj na právne vzťahy založené pred 1.5.2015, pretože právny predpis, ktorého je súčasťou nemá prechodné ustanovenia a to znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Podľa názoru súdu, nemožno súhlasiť s tvrdením žalobcu, že každá retroaktivita, ktorá sa dotýka nadobudnutých práv, je protiústavná. Aj retroaktívne pôsobenie právnej normy je možné, ak to odôvodňujú „závažné dôvody všeobecného záujmu“ a ak prípadné zásahy stanovené novou právnou úpravou rešpektujú princíp proporcionality (napr. PL. ÚS. 67/07, tiež pozri článok Vavřovský P.: K rozsahu ochrany majetkových práv podľa Úmluvy o ochrane ľudských práv a základných svôb a k zákazu retroaktivity právnych noriem, Právní fórum 2005/3). Ústavnosť retroaktivity právnej normy má právomoc skúmať len ústavný súd v rámci konania o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ústavy. V teórii ústavného práva i v slovenskom ústavnom systéme sa však uplatňuje prezumpcia ústavnosti právnych noriem, čo znamená, že na účinnú právnu normu sa orgán ju aplikujúci musí pozeráť ako na súladnú s ústavou dovtedy, kým ústavný súd predpísaným spôsobom nevysloví jej neústavnosť (mutatis mutandis III. ÚS 274/07). Neaplikácia tejto platnej a účinnej právnej normy konajúcim súdom by bola v rozpore s princípom legality a príkazom aplikácie zákonných právnych noriem. Platná a účinná zákonná právna norma nie je čosi, čo je k dispozícii orgánom ju aplikujúcim, ale orgány aplikácie práva sú povinné riadiť sa platnou a účinnou právnou normou.

40. V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že aj § 5 zákona o spotrebiteľských úveroch pri úprave práva na odstúpenie od zmluvy veriteľom aplikovateľný v danej veci v poznámke pod čiarou č. 9 odkazuje na použitie § 48 Občianskeho zákonníka.

41. Súd preto v danej veci, s prihliadnutím na vyššie uvedené, považoval aplikáciu právneho režimu odstúpenia od zmluvy a jeho dôsledkov upravených Občianskym zákonníkom na nárok uplatnený žalobcom za primeranú a zodpovedajúcu právnej úprave ako v čase vzniku tohto právneho vzťahu medzi sporovými stranami, tak aj v čase uplatnenia oprávnenia dodávateľa odstúpiť od zmluvy, teda bez ohľadu na neskoršie legislatívne spresnenie zákonom č. 102/2014 účinným od 1.4.2015. Podľa názoru súdu odstúpením navrhovateľa od zmluvy došlo podľa § 48 ods.2 Občianskeho zákonníka k jej zrušeniu

od začiatku a účastníci zmluvy sú si povinní v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka vrátiť všetko, čo podľa nej dostali. Momentom účinnosti odstúpenia od zmluvy tak vznikol medzi účastníkmi záväzok z bezdôvodného obohatenia a účastníci zrušenej zmluvy sú povinní vrátiť si navzájom plnenia, ktoré dostali. Použitie nevýhodnejšieho obchodného práva a nie občianskeho práva na spotrebiteľský právny vzťah by predstavovalo v zmysle § 54 Občianskeho zákonníka zhoršenie postavenia spotrebiteľa. Niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na inštitúty súkromného práva ako premlčanie, odstúpenie od úverovej zmluvy, ktorá bola v danom prípade uzavretá dňa 4.12.2008 medzi obchodnou spoločnosťou a spotrebiteľom v typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi biznismenmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre spotrebiteľov výhodnejšia.

42. Podľa názoru súdu, akékoľvek ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ktoré napriek odstúpeniu od zmluvy zachovávajú právo veriteľa na úrok, poplatky, iné príslušenstvo a zmluvné pokuty a iné sankcie z titulu porušenia zmluvy, zhoršujú postavenie spotrebiteľa, pretože spotrebiteľa zaväzujú nad rámec povinností vzniknutých podľa Občianskeho zákonníka v dôsledku odstúpenia od zmluvy. Akékoľvek rozšírenie záväzkov spotrebiteľa vrátane sankcií a príslušenstva popri vzájomnej reštitučnej povinnosti po zániku zmluvy s účinkami ex tunc postavenie spotrebiteľa zhoršuje. Dôsledky odstúpenia od zmluvy podľa uvedenej zmluvnej podmienky dohodnutej medzi stranami sú nevýhodnejšie ako dôsledky odstúpenia podľa úpravy v Občianskom zákonníku. Zároveň uvedené všeobecné podmienky boli koncipované v rámci štandardnej (tzv. formulárovej alebo aj typovej) zmluvy a neboli individuálne dojednané. Žalobca, ktorý zmluvu vrátane obchodných podmienok sformuloval, sám dobrovoľne využil ustanovenie zmluvy o odstúpení, pričom existujú aj iné inštitúty súkromného práva, ktoré zmluvu komplexne nerušia s účinkami od momentu jej uzavretia (napr. oprávnenie požadovať zaplatenie celého zostatku dlhu pred dohodnutou dobou splatnosti dohodnuté v bode 8.2 zmluvy o úvere). Odstúpenie od zmluvy má bez ďalšej dohody iné účinky ako napríklad výpoveď zmluvy, alebo vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Je jednoznačne v neprospech spotrebiteľa, aby nie individuálne dojednanou zmluvnou podmienkou malo odstúpenie od zmluvy pre neho nepriaznivejšie dôsledky, než odstúpenie od zmluvy podľa Občianskeho zákonníka a zároveň malo odstúpenie od zmluvy pre neho rovnaké účinky, ako majú iné právne inštitúty, odlišné od odstúpenia. V dôsledku zrušenia zmluvy od začiatku pre odstúpenie od nej teda zrušuje zmluva ako taká a všetky jej zmluvné dojednania s účinkami spätnými, t.j. ex tunc.

43. Dôsledkom zrušenia zmluvy je tak povinnosť účastníkov zmluvy navzájom si vrátiť všetko, čo plnením z takejto zmluvy nadobudli (teda vzájomná reštitučná povinnosť zmluvných strán), ako výslovne stanovuje § 457 Občianskeho zákonníka, ktorý je špeciálnou úpravou bezdôvodného obohatenia vo vzťahu k zrušenej alebo neplatnej zmluve. Žalobcovi teda aj v tomto prípade vznikol nárok iba na vydanie bezdôvodného obohatenia z predmetného záväzkového vzťahu, pričom takúto povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie mal len ten, kto sa bezdôvodne obohatil.

44. V konaní bolo nesporné, že žalovaná si zo zmluvy neplnila svoje povinnosti splácať úver v dojednaných splátkach riadne a včas, a preto žalobca od zmluvy o úvere odstúpil listom zo 4.10.2011, ktorý bol žalovanej doručený 28.11.2011. Účinky odstúpenia od zmluvy teda nastali 28.11.2011, kedy vznikol aj nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovanej, pretože len jej boli peňažné prostriedky z úveru vyplatené a to 16.3.2006 v celkovej sume 1 735,73 Eur.

45. Medzi stranami tiež nebolo sporné tvrdenie žalobcu (a predložené dôkazy - výpis z účtu úveru uvedené potvrdzujú), že žalovanej bola vyplatená spolu suma 1 735,73 Eur a na úhradu úveru do odstúpenia od zmluvy zaplatila splátkami sumu 712,92 Eur. Keďže po odstúpení od zmluvy žalovaná nezaplatila žiadnu sumu, ktorú by bolo možné na úhradu žalobcom poskytnutých peňažných prostriedkov započítať, je nepochybné, že bezdôvodné obohatenie na strane žalovanej predstavuje sumu 1 022,81 Eur a túto sumu bola žalovaná povinná žalobcovi vydať druhého dňa potom, ako bola o zaplatenie dlhu požiadaná (§ 563 Občianskeho zákonníka), teda 29.11.2011. Omeškanie so zaplatením tejto sumy u žalovanej potom nastalo 30.11.2011 (streda). Ako však vyplýva z obsahu žaloby a následných doplňujúcich podaní žalobcu vrátane výpisu z účtu odstúpeného úveru, žalobca si úrok z omeškania žalobou nárokoval od 4.5.2010 vo výške 9% ročne. Preto bolo dôvodné priznať aj tento úrok z omeškania zo sumy priznaného bezdôvodného obohatenia 1 022,81 Eur od 30.11.2011 do zaplatenia a to v sadzbe 9%, ktorú si žalobca v konaní uplatňoval. Táto výška požadovaných úrokov z omeškania je v intenciách § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinného do 31.1.2013, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

46. Vo zvyšnej časti súd nároku na zaplatenie žalovanej sumy voči žalovanej nevyhovel. Zo strany žalobcu nebola predložená dostatočná argumentácia a ani dôkazy o tom, že by bezdôvodné obohatenie žalovanej malo byť tvorené aj úrokmi 16,50% ročne od poskytnutia úverových prostriedkov až do účinnosti odstúpenia od zmluvy. S predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať úžitky z neho len pokiaľ, ten kto obohatenie získal, konal nedobromyseľne, čo na strane žalovanej nebolo preukázané (§ 458 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Žalobca netvrdil a ani nepreukazoval nedobromyseľnosť žalovanej v súvislosti s užívaním predmetu bezdôvodného obohatenia a teda aj dôvodnosť vydania prípadne vzniknutých úžitkov na jej strane. Nebolo totiž ničím preukázané, že pokiaľ by nebol úver poskytnutý, prípadné voľné finančné zdroje v tomto rozsahu by žalobca poskytol inému za rovnakých úrokových podmienok a dosiahol by tak ten istý výnos, aký by mu patril od žalovanej v prípade, že by zmluvu neukončil spôsobom, ktorý si v danom prípade dobrovoľne zvolil. Podľa názoru súdu, nárok na zmluvné úroky nemôže žalobca vyvodzovať z aplikácie § 13 ods. 1 a 3 zákona č. 129/2010 Z. z., pretože ide o osobitý nárok, ktorý vzniká veriteľovi len v prípade uplatnenia odstúpenia od zmluvy spotrebiteľom (teda nie veriteľom) a za dobu niekoľkých dní. Ide o špecifickú úpravu (lex specialis), ktorú nemožno na prípad odstúpenia od zmluvy žalobcom pre neplnenie záväzku spotrebiteľa na vec aplikovať.

47. Nedôvodná je aj žalovanou pôvodne vznesená námietka premlčania, keďže k vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej došlo až účinnosťou odstúpenia od zmluvy, t.j. 28.11.2011, kedy došlo k odpadnutiu právneho dôvodu, pre ktorý pôvodne žalobca žalovanej plnil. Keďže žaloba bola podaná Okresnému súdu Prešov 11.3.2013 (dňa 10.7.2014 bola vec len postúpená Okresnému súdu Bardejov), nepochybne bola podaná v subjektívnej dvojročnej premlčacej lehote v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá plynie v rámci trojročnej objektívnej lehote v zmysle § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

48. Judikatúra súdov vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná v odôvodnení rozhodnutia vyčerpávajúca odpoveď (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004, sp. zn. III.ÚS 209/04). V odôvodnení rozhodnutia postačuje poskytnutie odpovede iba na argumentáciu relevantnú pre rozhodnutie o merite veci, čo v danej veci súd realizoval.

49. Vo vzťahu k žiadosti žalovanej na povolenie splácania priznaného dlhu v splátkach a obdobného návrhu žalobcu produkovaného v priebehu konania, súd zastal názor, že povolenie zaplatenia dlžnej sumy v splátkach po 50,- Eur mesačne, zjavne neprímerane žalobcu v jeho práve na zaplatenie priznanej sumy obmedzovať nebude. Vychádzal pritom z výsledkov dokazovania zameraného na posúdenie podmienok pre rozhodnutie o ich žiadosti na oslobodenie od súdnych poplatkov, z ktorého nevyplývajú pre žalovanú také majetkové a hlavne príjmové pomery, ktoré by odôvodňovali záver o možnosti splnenia judikovaného dlhu v celosti naraz. Vzhľadom tak za primerané, povoliť žalovanej vo vzťahu k žalobcovi postupné splácanie judikovaného dlhu, keďže s prihliadnutím na jej pomery nie je možné predpokladať splatenie dlhu inak ako v primeraných splátkach. Preto v zmysle § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku povolil žalovanej dlh splácať v splátkach vo výške 50,- Eur mesačne splatných vždy ku koncu kalendárneho mesiaca počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, pod podmienkou, že v prípade nezaplatenia čo len jednej zo splátok v deň jej splatnosti sa stane dlh úplne splatným, čo žalobcovi garantuje možnosť okamžitého vymáhania celého dlhu v prípade, ak zo strany žalovanej dôjde k porušeniu podmienok pre zaplatenie týmto rozsudkom judikovaného dlhu.

50. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

51. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a s prihliadnutím na § 256 ods. 1 C.s.p. Výrok o trovách konania tak vyplýva zo záveru, že žalobca bol v konaní voči žalovanej úspešný v rozsahu sumy 1 140,33 Eur (pozostávajúcej zo sumy 1 022,81 Eur + sumy 117,52 Eur predstavujúcej úrok z omeškania za obdobie od 30.11.2011 do dňa doručenia žaloby, t.j. 11.3.2013), t.j. v prepočte 48% z pôvodne uplatneného nároku v sume 2 372,76 Eur (pozostávajúcej zo sumy 1 395,73 Eur + sumy 618,32 Eur predstavujúcej úrok 16,50% ročne od 4.5.2010 do 11.3.2013 + 358,71 Eur

predstavujúcich úrok z omeškania do 11.3.2013v jeho zamietnutej časti). Žalobca bol teda neúspešný v rozsahu 52%, čo súčasne znamená úspech žalovanej. Keďže úspech žalobcu a žalovanej bol v zásade rovnaký, súd rozhodol, že žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku okrem výroku I. môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 CSP).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.